

Estonia oznacza granicę z Rosją na spornym odcinku

29 listopada 2015

Estończycy rozpoczęli jednostronnie instalację markerów granicznych na granicy z Federacją Rosyjską. Pierwszy taki znak ustawiono w Misso w gminie Võru.

Hanno Pevkur, minister spraw wewnętrznych, nazwał to wydarzenie „historycznym”. „Po 95 latach na granicy estońsko-rosyjskiej powstają nowe placówki graniczne, które wyznaczają początek budowy nowej granicy”.

W Estonii zaplanowano instalację 760 słupków o wysokości 210 cm i znaków unoszących się na wodzie. Jak zauważył Pevkur infrastruktura na granicy estońsko – rosyjskiej będzie najnowocześniejsza w UE. Planowany jest 100 % nadzór techniczny nad tą infrastrukturą, a straż graniczna będzie korzystać z kamer i bezzałogowych statków powietrznych, aby uzyskać obraz tego, co dzieje się w czasie rzeczywistym.

W przyszłości planuje się też budowę ogrodzenia na odcinku o długości 108 kilometrów (całkowita długość granicy lądowej wynosi 136 kilometrów).

Z kolei niektórzy eksperci poddają w wątpliwość legalność prowadzonych prac w obszarze granicznym, ponieważ prawnie granica nie istnieje. Jak wcześniej zauważono rosyjskie ministerstwo spraw zagranicznych wyraziło pogląd, iż zgodnie z międzynarodowymi normami prawnymi, jednostronne wytyczenie granicy nie musi być akceptowane przez sąsiednie państwo.

Pierwsze negocjacje w sprawie międzypaństwowej granicy Estonii i Rosji odbyły się w kwietniu 1992 roku na różnych szczeblach. Rosja po drugiej wojnie światowej anektowała terytorium, które należało się Estonii na mocy traktatu pokojowego z Tartu z lutego 1920 roku. Traktat nie został jednak formalnie

wypowiedziany i dlatego może być uważany za ważny. Strona rosyjska twierdzi jednak, że ta umowa straciła swoją ważność i granicą państwa jest linia oddzielająca dawną Estońską Socjalistyczną Republikę Radziecką od Rosji.

W październiku 1995 roku, Tallin zrzekł się roszczeń terytorialnych, ale nadal domagał się uznania traktatu z Tartu, mając na uwadze ciągłość państwa estońskiego. Rosja była gotowa uznać jego znaczenie historyczne. W 1996 roku kraje uzgodniły, że rosyjsko-estoński traktat powinien zawierać tylko opis techniczny granic bez odnoszenia się do traktatu pokojowego z Tartu. Dokumenty o granicy paraflowano w marcu 1999 roku, a podpisanie miało miejsce dopiero w maju 2005 r.

W czerwcu 2005 roku, estoński parlament ratyfikował dokument, ale tekst ustawy zatwierdzającej odnosił się do traktatu z Tartu, jak również Deklaracji o przywróceniu konstytucyjnej władzy państwowej z 7 października 1992 roku, która, między innymi, zawierała sformułowanie o „agresji Związku Radzieckiego przeciwko Estonii” w 1940 roku. 22 czerwca 2005 Rosyjski MSZ wyraził opinię, że ta forma ratyfikacji granicy „jest niemożliwa”. 01 września 2005 Rosja wycofała swój podpis z traktatów.

We wrześniu 2012 roku, rosyjski minister spraw zagranicznych Siergiej Ławrow powiedział, że Rosja jest gotowa do ponownego rozpoczęcia negocjacji. Konsultacje ministerialne rozpoczęły się w październiku 2012 roku. Wstępne porozumienie przedłożono do ratyfikacji parlamentom obu krajów w lutym 2014 roku.

Autorstwo: tallinn

Źródło: ZmianyNaZiemi.pl